

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **R. K.**,
skazanego z art. 258 § 3 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 2 lipca 2025 r.
na posiedzeniu bez udziału stron (art. 532 § 3 k.p.k.)
wniosku obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp.
z dnia 23 września 2022 r., sygn. akt II K 187/18,
zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie
z dnia 17 października 2024 r., sygn. akt II AKa 66/23,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W złożonej przez obrońcę skazanego R. K. kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 17 października 2024 r., sygn. akt II A Ka 66/23, sformułowany został wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia wobec R. K..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Tytułem wstępu należy zaznaczyć, że suspensywność zaskarżonego orzeczenia w postępowaniu kasacyjnym ma charakter wyjątkowy. Oznacza to, że

wyłącznie w szczególnych przypadkach dopuszczalne jest wstrzymanie zaskarżonego kasacją rozstrzygnięcia. Wyrok (czy też postanowienie) posiadający atrybut prawomocności podlega bezzwłocznemu wykonaniu (art. 9 § 1 i 2 k.k.w.). Implikacją tego założenia dla postępowania zainicjowanego wniesieniem nadzwyczajnego środka zaskarżenia od prawomocnego orzeczenia sądu odwoławczego kończącego postępowanie, jest to, że wniesienie kasacji nie wstrzymuje w sposób automatyczny wykonania tego rozstrzygnięcia.

Przepis art. 532 § 1 k.p.k. nie określa przesłanek skutkujących wstrzymaniem wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia. W judykaturze wskazuje się, że podjęcie decyzji o wstrzymaniu wykonania orzeczenia możliwe jest w razie kumulatywnego zmaterializowania się dwóch kryteriów. Po pierwsze ocena podniesionych w kasacji zarzutów (dokonana w ograniczonym zakresie, bowiem jedynie na potrzeby rozpoznania wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia pozwala na pierwszy rzut oka stwierdzić wysokie prawdopodobieństwo ich zasadności. Po drugie, konieczne jest wykazanie przez podmiot żądający wstrzymania wykonania orzeczenia, że dalsze jego wykonywanie mogłoby dla skazanego wywołać wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki.

Uzasadnienie kasacji obrońcy skazanego R. K. nie zawiera takich argumentów, które miałyby przemawiać za koniecznością wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia. Obrońca skazanego ograniczył się w tym zakresie do wskazania dalszego pogorszenia się stanu zdrowia skazanego, bez jednak potwierdzenia tego faktu w pożądanym sposób. Jeżeli by tak było, to ta okoliczność winna być przedmiotem analizy w kontekście ewentualnego zastosowania wobec skazanego instytucji wstrzymujących wykonanie kary pozbawienia wolności wskazanych w kodeksie karnym wykonawczym. Dokonując zaś wstępnej kontroli kasacji, Sąd Najwyższy nie znalazł podstaw do jednoznacznego uznania zarzutów kasacyjnych za oczywiście zasadne. Przeprowadzona jednak na tym etapie jej analiza nie przesądza o kierunku ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy. Rozstrzygnięcie to musi być bowiem poprzedzone pogłębioną analizą i staranną oceną podniesionych zarzutów kasacyjnych. Jednocześnie nie zmaterializowała się druga z przesłanek, która powinna zostać spełniona łącznie z pierwszą, obrońca skazanego nie zdołał wykazać, że orzeczona wobec niego kara pozbawienia

wolności w wymiarze 7 lat i 7 miesięcy mogłoby dla niego wywołać wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[r.g.]